Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Διευθυνταί: ΑΛΕΞ. Β. ΩΡΟΛΟΓΑΣ - ΔΗΜ. Κ. ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Έτος 8ον ◆ Άριθμός Φύλλου 2579 | Γραφεία Μητροπόλεως 42.-Άρ. τηλ. 38-81 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ | ΔΕΥΤΕΡΑ 10 Μαρτίου 1941

Μεταφράσατε τη στοργή σας γιά τις οικογένειες των πολεμιστών μας, σε μια εντατική και διαρκή βοήθεια. Με το χέρι της ΠΥΛΜ θά μπορέσετε νά τούς ανακουφίσετε.
(Έκ της Π.Υ.Α.Μ.)

ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τό νομοσχέδιον περί παροχής έκ μέρους των Ήνωμένων Πολιτειών, συνδρομής εις την Μεγάλην Βρεττανίαν και τούς συμμάχους της, γίνεται έντός της αύριον νόμος τού Κράτους. Κατόπιν τούτου, ή Κυβέρνησις των Ήνωμένων Πολιτειών δικαιούται και δύναται νά προβαίνη εις παραγγελίας πολεμικών ειδών και ν' αναλάβη την αποστολήν των όπου δεί. Έκ παραλλήλου, μέγα μέρος της αμερικανικής βιομηχανίας, επί τη βάσει των παραγγελιών και της προβλεπομένης μακράς προθεσμίας, θά έχη την δυνατότητα νά προσανατολισθή πρός την πολεμικήν παραγωγήν και νά εξωθήση την απόδοσιν εις τά άκρότατα όρια. Μόνον προκειμένου περί αεροπλάνων, ή Κυβέρνησις των Ήνωμένων Πολιτειών ανέλαβε την υποχρέωσιν νά κατασκευάση και ν' αποστείλη εις την Εύρώπην πεντήκοντα χιλιάδας, έκ τού νεωτέρου και στερεωτέρου τύπου. Και τονίζεται, επί τη εύκαιρία, ότι γενικώς ή παραγωγή της αμερικανικής βιομηχανίας, είναι υπερδιπλασία από την παραγωγήν ολοκλήρου της Ήπειρωτικής Εύρώπης.

Εις την ιλιγγιώδη αύτην παραγωγήν δύναται νά προστεθή και ή παραγωγή της Αγγλίας, τού Καναδά, της Αυστραλίας και των Ίνδιών. Ή Αγγλία, περιωρίσεν ήδη μέγα μέρος των βιομηχανιών της, κατατείνουσα εις την πλήρη ολοκλήρωσιν της πολεμικής βιομηχανίας. Ή Αυστραλία παράγει ήδη ό,τι χρειάζεται διά τον στρατόν της. Τά εργοστάσια τού Καναδά πολλαπλασιάζονται και είναι πράγματι εκπληκτική ή παραγωγή των. Έκείνη όμως ή οποία έχει δυνατότητας ιλιγγιώδους αποδόσεως είναι ή βιομηχανία των Ίνδιών όπου ήδη παράγονται, εν αφθονία, τά περισσότερα από τά είδη και τά εξαρτήματα πού χρειάζονται εις ένα σύγχρονον στρατόν.

Ή τελική έκβασις ένός πολέμου εξαρτάται από την υπεροχήν της βιομηχανικής παραγωγής, από τά πετρέλαια και την αφθονίαν των πρώτων υλών. Μετά τον νέον νόμον τού κ. Ρούσβελτ, ισοδυναμούντα πρός ούσιαστικήν έξοδον των Ήνωμένων Πολιτειών, μετά την προσχώρησιν τού Δυτικού Ήμισφαιρίου, μέ τούς απεράντους πόρους του, ανατρέπεται διά μιάς υφισταμένη τυχόν ισορροπία. Καμμία έντασις, καμμία παρακεκινδυνευμένη επιχείρησις, δέν είναι πλέον δυνατόν νά φέρη αποτέλεσμα οίονδήποτε. Ή διάταξις, άλλως τε, τών δυνάμεων, επί των οποίων στηρίζεται, είναι τοιαύτη ώστε νά καθίσταται ανέφικτος οϊαδήποτε απόπειρα προσβολής.

Και ό πόλεμος δέν αντιμετωπίζεται ώς μία επιχείρησις, παρέχουσα ικανοποίησιν μέ παροδικάς επιτυχίας, άλλ' ώς ενέργεια γενικωτάτη αποβλέπουσα εις ένα τελικόν σκοπόν απόλυτον. Μέ την προοπτικήν ταύτην ή Μεγάλη Βρεταννία και οί σύμμαχοί της έχουν νικήσει. Νικούν όλοέν και περισσότερον, ανά πάσαν παρερχομένην ημέραν. Τά καράβια πού θά γεμίζουν τούς ωκεανούς, θά τροφοδοτούν όλοέν και περισσότερον τον υπερήφανον αγώνά των, αγώνα υπέρ ελευθερίας.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

«Ό αγών θά συνεχισθή και θά τελειώση μέ τόν θρίαμβον των δυνάμεων της ηθικής και τού δικαίου, μέ την ολοκλήρωσι της νίκης»

ΑΘΗΝΑΙ 9.— Ό κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως όμιλών ενώπιον της συγκεντρώσεως των εκπροσώπων των εργατοϋπαλλήλικών οργανώσεων Άθηνών—Πειραιώς, οργανωθείσαν υπό της Γενικής Συνομοσπονδίας εργατών διά νά διαδηλωθή ή θέλησις της εργατικής τάξεως όπως αγωνισθή μεθ' ολοκλήρου τού λαού μέχρι της τελικής νίκης, είπε τά εξής:

«Κύριοι,

Σήμερα στή Μητρόπολι έτελέσαμε τό μνημόσυνον τού Ίωάννου Μεταξά, τού μεγάλου μας Άρχηγού. Εις τιμήν της μνήμης του, παρακαλώ όρθιοι νά τηρήσουμε ενός λεπτού σιγήν. (Όρθιοι οί συγκεντρωθέντες ανεφώνουν εαίωνια ή μνήμη του» και εσίγησαν επί εν λεπτόν).

Άκολούθως ό κ. Κορίζης εξεφώνησε τον ακόλουθον λόγον:

«Είμαι ευτυχής διότι ή σημερινή συνέλευσις των αντιπροσώπων των εργατοϋπαλλήλικών κέντρων Άθηνών και Πειραιώς μού δίδει την εύκαιρίαν νά έλθω για πρώτη φορά ώς κυβερνήτης της χώρας σέ άμεση επαφή και επικοινωνία μέ τον εργατικό κόσμο της Ελλάδος (Χειροκροτήματα και ζητωκραυγαί: Φωναί: «Νά μάς ζήσης»). Δημιούργημα της εντατικής και πολύ συχνά σκληράς εργασίας εγώ ό ίδιος, νοιώθω αυτόν τον εργατικόν και υπαλληλικόν κόσμον, σαν κάτι απόλυτα δικό μου, σάν περιβάλλον μέ τό οποίον μέ συνδέουν προσωπικοί δεσμοί, ψυχικοί και ηθικοί, αδιάρρηκτοι. (Αί αύταί εκδηλώσεις).

Σέ όλη μου τη ζωή, από τά πρώτα ώραία χρόνια της νεότητος ώς τη στιγμή αύτή, δέν ήμουν παρά ένας άπλός δουλευτής χωρίς άνάπαυλα, πού πίστεψε καί πού πειθάρχησε στόν μεγάλο νόμο της εργασίας. Μ' αύτή καί μόνη νίκησα τά έμπόδια πού παρουσιάζονται στά πρώτα βήματα τού κάθε άνθρώπου γιά την κατάκτησι της ζωής. Όταν άρχισα τό επαγγελματικόν μου στάδιον ώς μικρός υπάλληλος, μέ τόν μηνιαίο μισθό των 100 δραχμών. (Ζητωκραυγαί καί χειροκροτήματα). Μ' αύτή καί μόνη, μπόρεσα νά άνεβώ, ένα πρός ένα, τά σκαλοπάτια της ιδιωτικής μου σταδιοδρομίας, γιά νά προσφερθώ καί σ' αύτόν τόν κομμουνιστή ώς ένα άπό τά άπειρα ζωντανά παραδείγματα τού τί δύναται νά κατορθώση μέ την εργασία του τό άτομον καί μέσα σ' ή σημερινή μορφή της κοινωνίας. (Ζητωκραυγαί καί εκδηλώσεις). Έπλανήθησαν βαθύτατα οί λαοί πού παρουσιάζουν τούς θρησκευτικούς των θρύλους, τήν εργασία σάν κατάρα τού Θεού. Είνε ή μεγαλύτερη εύλογία του. Είνε τό θαυμάσιο μέσο πού έδόθη στούς άνθρώπους γιά νά κατακτούν τον φυσικό καί τον ηθικό κόσμο, νά ξεφεύγουν άπό τό ρόλο τού παθητικού καί μοιρολατρικού θύματος της ζωής καί νά άνυψώνωνται εις την άξιο

(Συνέχεια εις την Β' σελίδα)

ΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΚΑΥΧΑΤΑΙ Ο ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

ΤΙΤΟΣ: Ό στυγνώτερος ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ ΟΜΑΔΙΚΩΝ ΣΦΑΓΩΝ πού άναφέρει ή ιστορία

Η ΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑΪΣΜΟΥ

Β'.

Στά τέλη τού 64 ή στήν άρχή τού 65 έγινε έπίτροπος (procurator) της Ίουδαίας ό Γέσσιος Φλώρος. Άνθρωπος κακός καί πολιτικός χειρότερος. Πρέπει νά σημειώσουμε, πώς ή Ίουδαία δέν άποτελούσε ιδιαίτερη έπαρχία, άλλά άνήκε στήν έπαρχία της Συρίας. Είχε όμως έναν έπίτροπο μέ στρατό γιά νά διοική καί νά εισπράττη τούς φόρους. Άκόμη πρέπει νά σημειώσουμε πώς σ' όλες τίς έπαρχίες τού ρωμαϊκού κράτους ό στρατός της κατοχής ήτανε κατά μέγα μέρος στρατός άπό ντόπιους. Έτσι τούς υποταγμένους λαούς της Ρώμης τούς κατείχανε οί.... συμπατριώτες τους. Πολύ πρακτικό, άλλά καί πολύ ψυχολογημένο σύστημα. Γιατί έτσι οί λαοί είχανε την έντύπωση πώς αύτοδιοικούνται. Τούς Ίουδαίους όμως δέν τούς στρατολογούσαν οί Ρωμαίοι, γιατί καί οί ίδιοι δέν τό θέλανε. Θεωρούσαν όλους τούς άλλους λαούς άκαθάρτους καί μολυσμένους. Άλλά αύτό τό πράγμα στρεφόταν έναντίον τους. Γιατί οί λεγεώνες πού κατείχανε την Ίουδαία ήσαν ξένοι καί έχθροί των κατοίκων. Ένας λόγος παραπάνου νά τούς φαίνεται πολύ βαρύτερη ή ξένη κυριαρχία.

Ό Γέσσιος λοιπόν Φλώρος, έχοντας έχθρικές διαθέσεις γιά τούς Ίουδαίους καί διοικώντας στρατεύματα έχθρικά, έδωσε την άφορμή της έπανάστασης.

◆

Ή έπανάσταση των Ίουδαίων δέν ήτανε καί τόσο εύτοπιστική όσο φαίνεται άπό τά άποτελέσματά της. Είχε μέσα της κοντά στό άνεξάντλητο ηθικό βάθος καί πολύ ρεαλιστικό περιεχόμενο. Οί Ίουδαίοι αύτήν την έποχή είχαν κατακλύσει όλην την Άνατολή κ' έδέσποζαν κυρίως στά μεγάλα άστικά κέντρα. «Δέν υπάρχει μέρος τού κόσμου, πού νά μή δέχτηκε την φυλήν αύτήν ή, καλύτερα, πού νά μή κυριεύτηκε άπ' αύτήν», λέγει ό Στράβων. «Ή Άσία, ή Αίγυπτος, ή Κυρηναϊκή ήτανε γεμάτες άπό Ίουδαίους. Οί χώρες αύτές είχανε πάσει τά ίουδαϊκά ήθη καί τούς ίουδαϊκούς νόμους. Στήν Άλεξάνδρεια είχανε ένα τμήμα της πολιτείας όλότελα δικό τους, μ' έναν έθνάρχη πού διεύθυνε τίς υποθέσεις των, άπένειμε τη δικαιοσύνη κ' έπαγρυπνούσε στήν έκτέλεση των συμβολαίων καί των διαθηκών τους σά νά ήτανε κυβερνήτης άνεξαρτήτου κράτους».

Παντού άποτελούσαν κράτος έν κράτει. Παντού είχανε προνόμια καί πουθενά υποχρεώσεις. Παντού πλουτίζανε καί πουθενά δέν έκτελούσαν στρατιωτικήν υποχρέωση. Έτσι οί άλλες έθνότητες τούς μισούσαν. Χάρη λοιπόν στήν οίκονομική τους έξάπλωση στήν Άνατολή καί κυρίως χάρη στήν υπεροχή τους παντού, δέν τούς φαινότανε όλότελα άπραγματοποίητη ή προφητεία νά κυριαρχήσουν αύτοί στόν κόσμο. Καί δέν θά ήτανε ή πρώτη τους φορά πού θά νικούσαν τούς ξένους κυριάρχους. Πρίν έκατό χρόνια είχανε κατορθώσει νά νικήσουν μέ την ηγεσίαν των Μακκαβαίων καί των Άγγέλων έναν ισχυρότατο κυριάρχό τους, τον Άντίοχο τον Έπιφανή. Καί τώρα μέσα στούς πρώτους πέντε μήνες της έπανάστασης διώξανε τον Φλώρο άπό την Ίερουσαλήμ, ξαπλωθήκανε στήν Ίουμαία, στήν Περσία, στήν Γαλιλαία καί πήδανε τά φρούρια όλα της Νεκράς Θαλάσσης.

Άν οί άλλοι υπόδουλοι λαοί της Άνατολής, πού μισούσανε τούς Ρωμαίους, ξεσηκωνόντανε κι' αύτοί, όπως π. χ. οί Πάρθοι, τό «Ίμπέριουμ Ρομάνουμ» ένός αύτοκράτορος κωμωδού (τού Νέρωνος) θά μπορούσε νά καταλυθή στήν Άσία καί στή βορειοανατολική Άφρική. Οί άλλοι λαοί όμως μισούσανε περισσότερο τούς Ίουδαίους παρά τούς Ρωμαίους. Οί Ρωμαίοι οί ίδιοι ξεσηκώσανε τούς «έχθρούς» αύτούς έναντίον των Ίουδαίων. Καί οί «έχθροί» αύτοί ήσαν φοβερώτεροι άπό τούς ρωμαϊκούς λεγεώνες. Έτσι γίναν οφαγές των Ίουδαίων ό' όλες σχεδόν τίς μεγάλες πολιτείες της Άνατολής, όπου άνθούσανε ισχυρές ιουδαϊκές παροικίες: στήν Καισάρεια σφαχτήκανε 20.000, στήν Άλεξάντρεια 50.000, στήν Άντιόχεια, την πρωτεύουσα της Συρίας, όχι λιγώτεροι.

Άλλά δέν έφτανε ή έχθρότητα των γειτόνων. Τούς έφαγε έπί πλέον ή προδοσία τού βασιλιά τους τού Άγρίππα Β'. Αύτός έγκατέλειψε την Ίερουσαλήμ καθώς καί όλο του τό σόϊ των Ήρωδιανών καί πολέμησε έναντίον των όμοφύλων του. Μάλιστα στίς σφαγές της Άντιοχείας ήταν έκεί. Όσοι μένανε στήν Ίερουσαλήμ άπό τό κόμμα των μετριοπαθών (Φαρισαίων) δέν τολμούσανε βέβαια νά πολεμήσουνε την έπανάσταση φανερά, όμως την σαμποτάρανε όπως μπορούσαν.

Άν λοιπόν τούς βοηθούσανε τούς Ίουδαίους καί νά άλλα υπόδουλα έθνη της Άνατολής κι' άν δέν τούς προδίνανε οί ηγετικές τους τάξεις, δέν είνε άπίθανο νά είχε κι' αύτή ή έπανάσταση την τύχη της έπανάστασης των Μακκαβαίων. Γιατί ό ηρωϊσμός, ή περιφρόνηση τού θανάτου, ό φανατισμός καί ή πίστη τους ήτανε τόσο μεγάλα, ώστε ένας λαός χωρίς στρατό καί χωρίς στρατηγούς κατώρθωσε νά κάνη θαύματα καί νά κλονίση όλάκερη τή ρωμαϊκή αύτοκρατορία της Άνατολής. Καί πραγματοποιήθηκε στ' άληθινά ή προφητεία τού Ένώχ, πού είδε τά πρόβατα νά βαστάνε σπαθί καί νά κυνηγάνε τά άγρια θηρία!

Τό ότι παρ' όλες τίς προδοσίες των δικών τους, παρ' όλην την έχθρότητα των γειτόνων τους, οί Ίουδαίοι βαστάξανε την έπανάστασή τους τέσσερα χρόνια καί νικήσανε συχνά στρατούς υπατικούς, άποδείχνει πόσο ή έπανάσταση αύτή είχε μέσα της άρκετή δυνατότητα νά έπιτύχη.

Ό Γέσσιος Φλώρος έγινε έπίτροπος της Ίουδαίας (64—65) χάρις στήν υποστήριξη της γυναίκας του Κλεοπάτρας, πού ήτανε φιλενάδα της διαβόητης Ποππαίας, της γυναίκας τού Νέρωνος. Κι' αύτόν, όπως καί τούς προηγουμένους του, οί Ίουδαίοι τον δεχτήκανε μέ μίσος· άλλά κ' έκείνος καί οί στρατιώτες του μέ μίσος μπήκανε στην Ίερουσαλήμ. Άμέσως όμως άποδείχτηκε πόσο χειρότερος ήτανε ό Φλώρος άπό τούς άλλους.

Άρχισε ν' άργυρολογή άνελέητα καί νά θανατώνη με την παραμικρότερη άφορμή άνθρώπους άθώους. Κάποτες (16 καί 18 Μαΐου τού 67) έγινε μιά συμπλοκή μεταξύ λαού καί στρατού. Ό Φλώρος, γιά ν' άποφύγη τίς άφορμές μελλοντικών καυγάδων, άπέσυρε τόν στρατό του στήν Καισάρεια κι' άφησε μονάχα μιά μικρή φρουρά στόν πύργο. Άντωνία (στά ΒΔ. τού Ναού). Αύτό ήτανε μεγάλο σφάλμα τού κακού αύτοκράτορος, πού δέν ήξερε τίποτε άπό τόν λαό πού κυβερνούσε. Ή φρουρά αύτή ήταν πολύ μικρή γιά νά καταστείλη μιά λαϊκή έξέγερση. Ό Φλώρος, γιά ν' άποφύγη τίς συνέπειες, έστειλε στήν Ίερουσαλήμ τρεις έκατοντάρχους μέ τρεις λεγεώνες. Ό λαός τούς δέχτηκε μέ χαρές καί τούς έβαλε νά κατασκηνώσουν στά βόρεια της πόλης, στό Βεζεθά. Ό Φλώρος, πού δέν ήθελε νά δώση καμμιά δικαιολογία στούς Ίουδαίους νά τόν κατηγορήσουν στόν Νέρωνα, έστειλε στούς έκατοντάρχους νά τού παραδώσουν τούς άρχηγούς τού λαού, γιά νά τούς τιμωρήση. Οί έκατοντάρχοι τού άπάντησαν πώς ό λαός δέν έκανε τίποτε κακό καί πώς δέν ήξεραν ποιοί ήσαν οί άρχηγοί. Ό Φλώρος τότε, άντί νά τούς ζητήση νά τού παραδώσουν τούς πιό ένοχους, άρχισε νά τούς ζητή νά τού παραδώσουν τούς πιό πλούσιους. Ό λαός τότε, πού δέν ήθελε νά δώση χρήματα στόν Φλώρο, άρχισε νά τόν βρίζη καί νά τόν κοροϊδεύη. Ό Φλώρος τότε, άντί νά τούς τιμωρήση, έστειλε στρατό καί τούς σκότωσε πολλούς. Τότε ό λαός, πού δέν ήθελε νά δώση χρήματα στόν Φλώρο, άρχισε νά τόν βρίζη καί νά τόν κοροϊδεύη. Ό Φλώρος τότε, άντί νά τούς τιμωρήση, έστειλε στρατό καί τούς σκότωσε πολλούς. Τότε ό λαός, πού δέν ήθελε νά δώση χρήματα στόν Φλώρο, άρχισε νά τόν βρίζη καί νά τόν κοροϊδεύη. Ό Φλώρος τότε, άντί νά τούς τιμωρήση, έστειλε στρατό καί τούς σκότωσε πολλούς.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

ΛΥΩΝΟΥΝ ΤΑ ΧΙΟΝΙΑ ΣΤΙΣ ΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΒΟΥΝΟΠΛΑΓΙΕΣ

ΟΙ ΜΑΚΑΒΡΙΕΣ ΑΠΟΔΕΞΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΩΛΕΘΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ.—ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΑΛΟΓΟΥ....

ΜΕΤΩΠΟ Φεβρουάριος. Κάργιες καί κοράκια πετούν έπάνω άπό τίς λευκές έκτάσεις της Άλβανίας καί όρνια στίς ψηλότερες περιοχές. Άρχίζουν άπό τά παλιά μας σύνορα. Ώς πού νά φθάσουμε έκεί, δέν βλέπαμε, παρά μπάλιζες, βουτηχτάρια καί άγριόπαπιες. Κολυμποϋσαν στίς λίμνες, άναζητούσαν την τροφή τους πετώντας στούς βούρκους ή ήσαν σκαλωμένες στά κλαριά των δένδρων, πού μόλις φαίνονταν έξω άπό τά νερά των πλημμυρισμένων έκτάσεων.

Τά μαύρα αύτά πουλιά, κοπάδια όλόκληρα, τά είδαμε νά σχίζουν τόν άέρα σέ ποικιλόμορφους σχηματισμούς, νά πέφτουν ύστερα όλα μαζί σέ μιά πλαγιά, πού τό χιόνι έχει λυώσει, νά χώνωνται σέ χαράδρες, νά ξαναγκώνωνται πάλι καί πάλι νά έξαφανίζωνται σ' άλλες έκτάσεις, σέ υγρεμούς καί σέ ρέματα. Δέν χρειάζεται νά ρωτήση ή νά σκεφθή κανείς γιά νά βρή την έξήγηση τού φαινομένου.

Ό θάνατος έχει θερίσει έκεί μέ τό δρεπάνι του άπέτρες ζωές έχθρών καί την συγκομιδή του δέν πρόλαβε νά την χώνεψη ή γή. Ό βαρύς χειμώνας καί τό χιόνι είχαν κρύψει ένα μεγάλο της μέρος. Ό ήλιος άγωνίζεται τώρα νά την άποκαλύψη καί τό πετυχαίνει τούλάχιστο στούς κάμπους. Σημειώνω, ότι άπό τούς νεκρούς μας ήρωας, όλοι θάφτηκαν καί οί τάφοι των ξεχωρίζουν, μέ τούς προχείρους σταυρούς των άπό κλαριά. Είχαμε, άλλως τε, πολύ λίγες άπώλειες, τόσο λίγες, πού νά δυσκολεύεται νά τό πιστέψη κανένας. Άπό ένα σύνταγμα ίππικού, ύστερα άπό μάχες δύο μηνών, είχαν σκοτωθή 18 μόνον ίπποι καί έτραυματίσθησαν 45. Ίδιες άναλογίες έχουν καί άλλα συντάγματα, μέ διαφορά τραυματιών μεγαλύτερη κάπως. Τούς άριθμούς αύτούς δέν τούς πήρα άπό γραφεία ή άξιωματικούς. Μού τούς είπαν στρατιώτες των μονάδων πού πολέμησαν.

Καταλαβαίνει τώρα κανένας τί ξεσκεπάζεται άπό τό χιόνι, μέ τό λυώσιμό του: Ίταλοί στρατιώτες, πού έμειναν άταφοι όταν σκοτώθηκαν. οί συνάδελφοί τους κύτταζαν πώς νά φύγουν. Τί τρομακτική άντίθεσις μέ τούς δικούς μας. Τό ύστατο καθήκον πρός τούς σκοτωμένους στρατιώτας μας δέν τό παρέλειψαν ποτέ. Όταν βρίσκονταν στή θλιβερή αύτή θέσι, άφηφούσαν καί τή βροχή των όλμων καί τίς θεριστικές ριπές των πολυβόλων. Άλλά, άλλοι οί Έλληνες καί άλλοι οί Ίταλοί. Δέν χωράει σύγκρισις κι' όσοι βρίσκονται έδώ πάνω τό θεωρούν ντροπή αύτό. Κι' άλήθεια είνε.

Είδα καί μίλησα μέ πεζούς, μέ ίππείς, μέ πυροβολητάς μας. Κανένας δέν τούς λογαριάζει τούς Ίταλούς.

— Μή μάς μιλάς γιά Ίταλούς, συνάδελφε, μού λένε. Τό άτιμο τό χιόνι κι' ή παγωνιά πές μας, άν ξέρης πώς πολεμούνται.

Έτσι τά μακάβρια εύρήματα, πού άποκαλύπτουν οί άνοιξιάτικες άκτίνες τού ήλίου, άνήκουν στόν έχθρό. Καί φαίνεται, ότι δέν είνε λίγα τά πτώματα. Είνε πολλά καί μέσα σ' αύτά είνε καί Ίταλών τραυματιών, πού τούς άφησαν έκεί οί δικοί τους καί ξεψύχησαν, όχι άπό τά τραύματά τους άλλά γιατί τούς έθαψε τό χιόνι ζωντανούς.

Στή Βίγλιστα, πού είνε στά πεδινά, οί άρχές μας άπαγορεύουν άκόμη νά παίρνουν νερό οί κάτοικοι καί οί στρατιώτες μας άπό τίς βρύσες τού χωριού. Φοβούνται μόλυνσι των νερών άπό τά πτώματα, πού δέν τά βρήκαν άκόμη, άλλά πάντως βρίσκονται γύρω καί στραγγάνε στό χιόνι άπό τον ήλιο. Γι' αύτό, όλοι είναι άναγκασμένοι νά κουβαλούν νερό άπό πολύ ψηλά, άπό τίς πηγές πού βρίσκονται στά ύψώματα.

Τό ίδιο γίνεται καί σ' άλλα χωριά, γύρω άπό τά οποία έγιναν μάχες.

◆

Σ' ένα χωριό, στήν πλαγιά τού Μόροβα, στό σπίτι ένός Άλβανού Χριστιανού, πού καταλύσαμε ένα βράδυ, βρεθήκαμε στρατιώτες όλων των όπλων καί σωρέρ άκόμη. Ρώτησα έναν, πού είχε λάβει μέρος στήν ιστορική μάχη της Πίνδου, κι' ύστερα σέ πολλές άλλες στό άλβανικό πλέον έδαφος.

— Συνάδελφε, τού λέω, ποιό πράγμα δέν θά λησμονήσης; ποτέ άπό αύτόν τόν πόλεμο;

Ήταν ιππέας ό συνάδελφος.

Μέ κύτταξε, σκάλισε λίγο μέ την τσιμπίδα τή φωτιά, τού έκαιε μπρός μας καί μ' άπάντησε:

— Τά μάτια τού άλόγου μου.

Καί συνέχισε:

— Κυνηγούσαμε μέρες τούς Ίταλούς. Τούς βγάλαμε άπό τά μέρη μας, πού είχαν μπή καί τούς άκολουθούσαμε κατά πόδι μέσα στό διαβολότοπο την Άλβανία. Τ' άλογά μας τσακισμένα άπό την κούρασι, δυσκολεύονταν τώρα άπό τά χιόνια καί τούς γκρεμούς.

Είδα πολλά πού πέφτανε καί τούς συναδέλφους· νά τά χαϊδεύουν λίγο καί νά τά άφήνουν έκεί, πού έπεφταν, γιά νά συνεχίσουν τό κυνήγι των Ίταλών πεζή. Ήρθε καί ή σειρά τού δικού μου. Σ' ένα χαντάκι, σκεπασμένο μέ χιόνι, τόσο πού νά μή φαίνεται, ό φαρής μου κόλλησε. Πήδησα άπό τή σέλλα. Τ' άλογο προσπάθησε νά σηκωθή, άλλά δέν μπόρεσε κι' έπεσε όλότελα. Πεινασμένο, μουσκεμμένο ώς τό κόκκαλο, ταλαιπωρημένο άπό τό άδιάκοπο

(Συνέχεια εις την 2αν Σελίδα)

ΚΑΘΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

ΠΟΛΕΜΟΣ ΝΕΥΡΩΝ

Έχομεν άκούσει νά γίνεται λόγος γιά πόλεμο νεύρων. Όποιος κάνει αύτόν τόν πόλεμο των νεύρων, κάθεται πρώτα καί άπειλεί. Λέει ότι θά κόμη τούτο, θά κόμη τό άλλο. Σκορπάει την άμφιβολία στόν έχθρό του, δέν τόν άφήνει νά κάτση σέ χλωρό κλαρί. Έτσι, ίσαμε τό τέλος, τού παραλύει τά νεύρα καί τόν άπσυνδέτει. Λέγεται πώς είναι ό πιό έπικίνδυνος πόλεμος.

Πόλεμο νεύρων θέλησε νά κάμη καί ή Ίταλία μέ την Έλλάδα. Ήρχισε πρώτα μέ την ιστορία τού Ντιούκ Χότζα. Ύστερα είπεν ότι κατεπιέζουμε τό λαό της Τσαμουριάς καί ότι όλη αύτή ή περιοχή πρέπει νά δοθή στήν Ίταλία. Σχεδόν κάθε βράδυ, τό πρακτορείο Στέφανι, κελαϊδούσε τίς άπειλές καί τίς διεκδικήσεις, ώς όπου μιά μέρα ήρθε τό υποβρύχιό τους καί μάς τορπίλλισε την «Έλλη». Άλλά καί μετά τόν τορπιλλισμό, θέλησαν πάλι νά μάς κρατούν σέ άμφιβολία καί δίχως ντροπή υποστήριζαν ότι οί Έγγλέζοι τορπίλλισαν τό πολεμικό μας. Κι' ένα βράδυ, γιά νά εϊμεθα ήσυχοι, ό Γκράτσι ώργάνωσε μιά έλληνοϊταλική γιορτή. Τότε άπήντησε στό έρώτημα μιάς κυρίας.

— Ποτέ οί σχέσεις μεταξύ Ίταλίας καί Έλλάδος δέν ήσαν φιλικώτερες.

Καί ύστερα άπό μιά ώρα, πήγε καί ξύπνησε τόν Μεταξά καί τού έπέδωσε τό τελεσίγραφον.

Λοιπόν, αύτός ό πόλεμος των νεύρων, πού θέλησαν νά μάς κάνουν οί Ίταλοί, άπέτυχε μέ τόν πιό οίκτρό τρόπο. Δέν ξέρω τί μπορεί νά συμβαίνη μέ άλλους λαούς, οί Έλληνες όμως, τό θαρυνέται τό πολύ τό Κύριε έλέησον! Στήν άρχή προκαλεί κάποια έκπληξι, όταν όμως έπαναλαμβάνεται ή ήθική αύτή πίεσις, τό παίρνουμε άπόφασι καί τότε ή προπαγάνδα τού πολέμου των νεύρων, πάει στό κενό. Γι' αύτό, ή άπάντηση τού Μεταξά στόν Γκράτσι, βρήκε σύμφωνο, όλον τόν Έλληνισμό.

Τέτοια είναι ή ψυχολογία τού λαού των Έλλήνων. Άν τόν πάρη κανείς μέ τό καλό, μέ τό φιλότιμο, κάτι μπορεί νά γίνη. Όταν όμως θέλη νά τού κάμη πόλεμο νεύρων, τότε πιά άποθηριώνεται. Καί κάνει την πολιτική τού Σαμψών: Άποθανέτω ή ψυχή μου, μετά των άλλοφύλων...

Ο ΒΡΑΔΥΝΟΣ

ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

Ένας βετεράνος ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ

«ΚΕΡΙ ΝΑ ΤΑΞΗΣ ΝΑ ΓΥΡΙΣΩ ΞΑΝΑ»

ΜΕΤΩΠΟΝ, Μάρτιος.—Άνηφορίζαμε μέ τ' αύτοκίνητο πρός τά έλληνοαλβανικά σύνορα. Στην κορυφή τού ύψώματος, έκεί πού τελειώνει ό άνήφορος κι' άρχίζει ό κατήφορος, ένα τρακτέρ προπορεύεται καί μέ τούς βαρείς άγκυλωτούς τροχούς τους σπάζει τόν πάγο γιά νά μπορέση νά κινηθή τό αύτοκίνητο. Οί παγωνιές καί τά χιόνια άποτελούν τά μόνα έμπόδια στούς δρόμους τώρα πού έχει λείψει ή άκαταστασία στην κυκλοφορία των πρώτων ημερών τού πολέμου. Έτσι καθώς άργοπροχωρεί τό αύτοκίνητο μάς λικνίζει κι' οί έπιβάτες σκουντάν άπαλά ό ένας τόν άλλο.

Ό διπλανός μου έχει κολλήσει τόσο έπίμονα τή μύτη του στό τζάμι ώστε μού διεγείρει την περιέργεια νά πάρω τό κεφάλι του καί νά τό γυρίσω πρός τό μέρος μου γιά νά ίδω σάν τί πράμα νά είνε τά μούτρα του. Κυττάζει συνεχώς καί έπίμονα τά μέρη πού περνάμε, χωρίς νά δίνη καμμιά προσοχή στίς κουβέντες πού κάνουμε έμείς οί άλλοι — καί είμαστε άρκετοί, κατά τά 9/10 άξιωματικοί «έπανεκτηθέντες», μ' άλλα λόγια τραυματίες πού ξαναγυρνάν στίς μονάδες τους στήν πρώτη γραμμή. Έχουν πολύ ένδιαφέρον αί άφηγήσεις τους, τόσο γιατί είνε γεμάτες άπό έπεισόδια καί άνέκδοτα τού πολέμου, όσο καί γιατί άξίζει πολύ τόν κόπο νά μπή κανείς στην ψυχολογία τού άνθρώπου πού πολέμησε, τραυματίσθηκε καί ξαναγυρίζει στήν θέσι του.

Άλλα ό διπλανός μου, πού μέχρι τή στιγμή τόν γνωρίζω μονάχα άπό τίς έπωμίδες τού άνθυπολοχαγού καί τίς κατάλευκες τρίχες τού πίσω μέρους τού κεφαλιού του, δέν φαίνεται νά δίδη καμμιά σημασία σ' αύτά. Ή προσοχή του είνε συγκεντρωμένη άλλού.

— Θά πιής λίγο κονιάκ κ. άνθυπολοχαγέ;

Ό πειρτσμός της προσφοράς αύτης ήταν μεγάλος μέσα στήν παγωνιά. Όταν έγύρισε τό πρόσωπό του είδα μιά γλυκύτατη καί άρρενωπή φυσιογνωμία, πλαισιωμένη άπό τά άσπρα γένεια καί τά άσπρα μαλλιά της ήλικίας του. Κληρωτός τού 1910, χρόνια άντάρτης στην Μακεδονία, πολεμιστής των Βαλκανικών πολέμων, έπιλοχίας τού πρώτου Παγκοσμίου, άνθυπολοχαγός στή Μικρά Άσία, τραυματίας κι' αύτός δέν θυμάται πόσες φορές. Έχοντας άφήσει τό ένα του μάτι στό πεδίο τού πολέμου, όταν άκουσε πάλι τό κανόνι νά βροντά στίς γνώριμες λαγκαδιές της ίδιαιτέρας του πατρίδας της Μακεδονίας δέν κρατήθηκε καί ζήτησε νά άνακληθή γιά νά προσφέρη κι' αύτός ό,τι μπορεί.

Σέ μιά διαδρομή περίπου 150 χιλιομέτρων πού κάναμε μαζί άπό τά έλληνικά σύνορα ώς μέσα στην Άλβανία, ήξαιρε βήμα πρός βήμα κάθε ύψωμα, κάθε ρεμματιά, κάθε χωριό καί καβ' ένα άπ' αύτά τού θύμιζε άπό ένα περιστατικό των περασμένων άγώνων. Μιλούσε μέ νοσταλγία γιά τά περασμένα, μέ πεϊσμα κι' ένθουσιασμό γιά τά τωρινά. Παρά την ήλικία του πήγαινε πρόθυμα στή θέση του, πού την είχεν. άφήσει προσωρινώς γιά νά γυρίση, μέ μικρ

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΕΠΙΤΥΧΕΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 9.— Πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν ὑπ' ἀριθ. 134 τῆ; 9ῆ; Μαρτίου 1941.

Αἱ ἐπιθετικαὶ ἐνέργειαι συνεχίσθησαν καταληφθεισῶν νέων θέσεων τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ ἐχθρὸς πρὸς ἀντιπερισπασμὸν τῶν ἐπιθετικῶν μας ἐνεργειῶν, ἐνήργησεν ἰσχυρὰς ἀντεπιθέσεις, πάσας ἀποκρουσθείσας μὲ βαρείας διὰ τοῦτον ἀπωλείας.

Συνελήφθησαν περὶ τοὺς 150 αἰχμάλωτοι, ἄφθονος ὁπλισμὸς εὑρέθη ἐγκαταλελειμμένος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἡ ἀεροπορία μας συνέδραμε ἐπιτυχῶς τὰς ἀνωτέρω ἐπιχειρήσεις.

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου

ΕΒΟΜΒΑΡΔΙΣΘΗ ΧΘΕΣ ΤΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 9.— Τὸ Ὑφυπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς :

«Ἡ ἐχθρικὴ ἀεροπορία ἐβομβάρδισε τὸ Ληξούριον, ἄνευ θυμάτων καὶ ζημιῶν».

Ἐκ τοῦ Ὑφυπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας»

ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΑΠΟΡΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ

Ἡ ἐν Θεσσαλονίκη Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως Ἀμερικανικοῦ Ἐράνου Περιθάλψεως, ἐν τῇ προσπαθείᾳ ὅπως ὁλοκληρώσῃ τὸν σκοπόν της διὰ τῆς παροχῆς καὶ ἰατρικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς πάσχοντας ἀπόρους κατ' οἶκον, προέβη εἰς τὴν ὀργάνωσιν ἰατρικῆς ὑπηρεσίας, ἡ λειτουργία τῆς ὁποίας θέλει ἀρχίσει σήμερον ἡμέραν Δευτέραν διὰ τὰς κάτωθι κατηγορίας τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν.

1) Εἰς βομβοπλήκτους ἐχούσας ἀνάγκην ἰατρικῆς περιθάλψεως.

2) Εἰς τὰς οἰκογενείας ἀπόρων στρατευθέντων μὴ ἀνηκόντων εἰς ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμοὺς παρέχοντας εἰς αὐτὰς ἰατρικὴν περίθαλψιν Π.Υ. Ι.Κ.Α. Τ.Α.Κ. κτλ.

3) Εἰς ἀπόρους οἰκογενείας γενικῶς, αἵτινες δὲν ἀνήκουν εἰσέτι εἰς ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμούς.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας τῶν ἀπόρων, θέλει παρασχεθῆ πλήρης ἰατρικὴ καὶ φαρμακευτικὴ περίθαλψις κατ' οἶκον, ἀλλὰ μεταξὺ αὐτῶν μόνον εἰς τοὺς μὴ δυναμένους λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῆς παθήσεώς των νὰ μετακινηθοῦν.

Πάντες οἱ τῶν αὐτῶν κατηγοριῶν ἐλαφρῶς πάσχοντες καὶ δυνάμενοι νὰ βαδίσουν, θ' ἀπευθύνωνται ὅπως μέχρι τοῦδε πράττουσι εἰς τὰ κατὰ τόπους ἰατρεῖα τοῦ Δήμου καὶ τοὺς Σταθμοὺς Α' Βοηθειῶν τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας διὰ τὴν δωρεὰν ἐξέτασίν των. Τὰ μέχρι τριῶν ἐτῶν παιδία δύνανται νὰ μεταφερθοῦν παρὰ τῷ παιδιάτρῳ τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ γραφείῳ του εἰς ὡρισμένην ὥραν τῆς ἡμέρας, τὰ δὲ μεγαλύτερα θὰ ἐξετάζωνται παρ' αὐτοῦ κατ' οἶκον.

Πάντες οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δικαιούμενοι περιθάλψεως παρὰ τῆς ἡμετέρας ὑπηρεσίας δέον νὰ εἶνε ἐφοδιασμένοι διὰ δελτίων ἀπορίας ἐξ ὧν νὰ ἐμφαίνηται ὅτι δὲν ἀνήκουν εἰς ἄλλους ὀργανισμοὺς καὶ νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἰατρικῆς Ὑπηρεσίας προσωπικῶς καὶ εἰς τὰς κάτωθι ὥρας τῆς ἡμέρας πλὴν τῶν Κυριακῶν 8 π.μ.—10 π.μ. 12 π.μ.—3 μ.μ. Β' πάτωμα Ἐθνικῆς Τραπέζης τηλ. 48—11.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Γραφείου τῆς ἰατρικῆς ὑπηρεσίας θὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἔγκαιρον ἀποστολὴν ἰατροῦ.

Αἱ συνταγαὶ ὡρισμένου τύπου θὰ ἐκτελῶνται εἰς τὰ φαρμακεῖα τοῦ Δήμου καὶ ἂν ταῦτα στεροῦνται τυχὸν τῶν ἀναγραφομένων φαρμάκων, εἰς ἕλα τὰ φαρμακεῖα τῆς πόλεως δωρεάν.

Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως Ἀμερικανικοῦ Ἐράνου Περιθάλψεως.

Ὁ Πρόεδρος
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΡΟΖΗΣ

ΛΙΜΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀριθ. πρωτ. 555

Ἀνακοινοῦται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐργολάβους καὶ καραγωγεῖς, ὅτι τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Θεσσαλονίκης θὰ πληρώνῃ ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς πάντα μεταφέροντα χώματα ὑγιᾶ καὶ λιθοσυντρίμματα, οἱασδήποτε προελεύσεως, εἰς τὸν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ε.Σ.Θ. νέον Λιμένα καὶ εἰς τὰς ὑπὸ Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας ὑποδειχθησομένας θέσεις, διὰ μὲν τὰ ἁπλᾶ κάρρα δραχμὰς εἴκοσι πέντε (25), διὰ δὲ διπλᾶ δραχμὰς πεντήκοντα (50).

Ἡ ἐργασία διαστρώσεως τῶν μεταφερομένων χωμάτων θὰ βαρύνῃ τὸ Λ. Τ. Θ.

Ἡ πληρωμὴ ἔσεται ὅμεσος, τοῖς μετρητοῖς καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς κρατήσεως.

Ἐν Θεσ)νίκη τῇ 10 Μαρτίου 1941.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπείας
Λιμενικοῦ Ταμείου Θεσ)νίκης
Γ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΥΣΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Δευτέραν 10ην Μαρτίου θὰ διανυκτερεύσουν τὰ φαρμακεῖα Στεφανίδου Μ. Μπότσαρη 2, Ἀοὲρ Ἀγ. Τριάδος 2, Πεντζίκη Ἐγνατίας 112, Σαρρῆ Μητροπόλεως 66, Τσιμίτα Ἀγ. Δημητρίου 154, Μπουντουρογλου Ὀλυμπιάδος 43, Φασιανοῦ Βασ. Ἀλεξάνδρου 50, Βικελίδου Μοναστηρίου 25, Ἐμμανουηλίδου Ἀγ. Δημητρίου 9.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΟΔΗΓΟΙ ΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ (ΤΡΑΚΤΕΡ)

Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας γνωστοποιεῖ ὅτι θὰ προσλάβῃ λίαν προσεχῶς ὁδηγοὺς γεωργικῶν ἑλκυστήρων.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι οἵτινες δέον ὁπωσδήποτε νὰ ἔχουν ἐργασθῆ ὡς ὁδηγοὶ ἢ βοηθοὶ γεωργικῶν ἑλκυστήρων νὰ προσέλθωσιν καὶ δηλώσωσι τοῦτο εἰς τὰς κατὰ τόπους Γεωργικὰ Γραφεῖα τῶν Νομῶν ἤτοι:

Εἰς τὰ γραφεῖα Θεσ)νίκης, Κιλκίς, Ἐδέσσης, Σερρῶν, Δράμας, Καβάλλας, Κομοτινῆς, Ἀλεξανδρουπόλεως, Πολυγύρου, Φλωρίνης καὶ Κοζάνης.

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΕΙΣ ΤΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἐξαιρετικώτερα ἔργα τῆς ἐποχῆς. Συμμετέχουν οἱ μεγαλήτεροι ἀστέρες

ΜΩΡΙΣ ΣΕΒΑΛΙΕ
ΕΡΙΧ ΦΟΝ ΣΤΡΟΧΑΪΜ
ΠΙΕΡ ΡΕΝΟΥΑΡ
ΜΑΡΙ ΝΤΕΑ

Στὸ μεγαλήτερο δημιούργημα τῆς γαλλικῆς παραγωγῆς. Ἕνα ἔργο πολὺ σύγχρονο. Ἕνα δυνατὸ ἀστυνομικὸ ἔργο.

ΠΑΓΙΔΕΣ

Ἡ συμμετοχὴ τῶν μεγαλητέρων καλλιτεχνῶν τῆς σημερινῆς κινηματογραφίας

Ἡ μεγάλη καὶ ἐνδιαφέρουσα ὑπόθεσις καὶ ἡ πλουσιωτάτη σκηνοθετικὴ δρᾶσις του, μᾶς ἐγγυῶνται τὴν ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν του.

Κατασκοπεῖαι
Ἐξαφανίσεις

Ἕνα ἔργο πραγματικὰ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Ἡ μεγαλητέρα ΠΡΕΜΙΕΡΑ
Καὶ ὅλα τὰ ἐπίκαιρα τοῦ παγκοσμίου πολέμου
ΣΤΑ **ΔΙΟΝΥΣΙΑ**

ΑΥΞΟΥΝ ΤΑ ΧΙΟΝΑ ΣΤΙΣ ΑΛΒΑΝ. ΒΟΥΝΟΠΛΑΓΙΕΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τρέξιμο πάνω στὰ κατσάβραχα ἦταν γραφτό του νὰ μείνῃ ἐκεῖ Μάζεψα τὰ πράγματα, ποὺ εἶχα στὴ σέλλα γιὰ ν' ἀκολουθήσω κι' ἐγὼ μὲ τὰ πόδια τοὺς ἄλλους. Τὸ χάϊδεψα λίγο στὸ σβέρκο καὶ τὸ φίλησα. Καὶ κίνησα. Σὲ λίγα βήματα γύρισα νὰ τὸ ἰδῶ γιὰ τελευταία φορά. Μπορεῖ νὰ ἤταν ζῶον, ἀλλὰ ἦταν ὁ σύντροφός μου στὸν πόλεμο. Εἴχαμε δῆ τόσες φορὲς μαζὶ τὸ θάνατο, εἴχαμε περάσει μαζὶ μερόνυχτα ζωῆς τέτοιας ποὺ δὲν λησμονιέται ποτέ. Καὶ τὸ εἶδα νὰ μὲ κυττάζῃ ποὺ ἔφευγα. Τί ματιὰ ἦταν αὐτή, βρὲ παιδιά.

Πόσο παράπονο, πόση λύπη φανέρωνε. Μ' ἔπιασε κλάμα. Ἀλλὰ δὲν πρόλαβαν νὰ ἀνέβουν δάκρυα στὰ μάτια μου. Ὁ πόλεμος δὲν ἀφήνει καιρὸ γιὰ τέτοια. Σὲ μιὰ στιγμὴ σκέφτηκα νὰ τὸ σκοτώσω. Δὲν βάστεξε ὅμως ἡ καρδιά μου. Καὶ τὸ ἄφησα ἐκεῖ. Μὲ κύτταζε ὡς ποὺ χάθηκα πίσω ἀπὸ τὸ βράχο.

Σ. Τ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἀνων. Καπνεμπορικῆς Ἑταιρίας Βορείου Ἑλλάδος ΑΚΒΕ Α.Ε.

Τὴν 31ην Μαρτίου 1941 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11ην π. μ. προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι τῆς ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΚΒΕ Α. Ε. εἰς τὴν ἐτησίαν Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν γενησομένην ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Ἑταιρίας ἐν Θεσσαλονίκη ὁδὸς Ὀδυσσέως ἀριθ. 17.

Οἱ κ. κ. Μέτοχοι παρακαλοῦνται νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Καταστατικοῦ ἵνα συμμετάσχωσι τῆς ὡς ἄνω Γενικῆς Συνελεύσεως.

ΘΕΜΑΤΑ

1) Ἐκθέσεις Δ. Συμβουλίου καὶ Ἐλεγκτῶν.
2) Ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1940.
3) Ἐκλογὴ Ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1941 καὶ ἀμοιβὴ αὐτῶν.
4) Ἀπαλλαγὴ εὐθύνης Ἐλεγκτῶν καὶ μελῶν Δ. Συμβουλίου διὰ τὴν χρῆσιν 1940.
5) Συμπλήρωσις Δ. Συμβουλίου διὰ τῆς ἐκλογῆς Συμβούλου.

Θεσσαλονίκη τῇ 8η Μαρτίου 1941
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου
ΔΗΜ. Γ. ΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Συστηματικὸ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ κατὰ τοῦ κλονισμοῦ ἀπὸ βομβαρδισμούς, ἀνησυχίες, μιζέριες κι' ἀνέχεια εἶναι :
Τὸ Γέλοιο, ἡ αἰσιοδοξία, ἡ εὐθυμία, τὸ χιοῦμορ ποὺ θὰ ἀπολαύσετε παρακολουθῶντας τὸ πιὸ πικάντικο Γαλλικὸ Δημιούργημα

ΣΤΙΣ 4 ΤΟ ΠΡΩΙ'

Μὲ τοὺς πασίγνωστους πρωταγωνιστάς

ΛΟΥΣΙΕΝ ΜΠΑΡΡΟΥ
ΑΝΤΡΕ ΛΕΦΟΡ
ΜΑΡΓΚΕΡΙΤ ΜΟΡΕΝΟ
ΖΕΡΜΑΙΝ ΛΩΖΙΕ
ἀπὸ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΕΒΔΟΜΑΣ ΕΥΘΥΜΙΑΣ
ΣΤΑ **ΗΛΥΣΙΑ**

ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ
ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΧΗ ΘΑ ΔΟΘΗ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ

ΕΘΝΙΚΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 10 ('Ιδ.)—Αἱ ἐφημερίδες σχολιάζουν διὰ μακρῶν καὶ ἀποδίδουν ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ὅπως ὅλα τὰ ναυπηγεῖα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὑπαχθοῦν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον.

Ἡ ἐθνικοποίησις τῶν ναυπηγείων ἀποτελεῖ ζήτημα ἀνάγκης πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν μεγάλην ἀποφασιστικὴν μάχην, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ὅπου ὁ ἐχθρὸς στήριζε ὅλας τὰς ἐλπίδας του, ὡς ἐξάγεται καὶ ἀπὸ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Γκαῖμπελς πρὸς τοὺς Ἱσπανοὺς δημοσιογράφους τονίσαντος ὅτι ἡ μεγάλη μάχη θὰ δοθῇ εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν καὶ ὅτι δι' αὐτῆς ἡ Γερμανία θὰ τερματίσῃ τὸν πόλεμον ἐντὸς τοῦ 1941.

Ὁ Νόμος τῆς ἐθνικοποιήσεως τῶν ναυπηγείων, καθορίζει ὅτι ἑκάστοντοιούτωνδιοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς δηλαδὴ δύο ἐκ τῶν μετόχων, δύο ἐργατῶν καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ναυαρχείου. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας ὁμιλῶν χθὲς ἐτόνισεν τὴν ἀνάγκην ὅπως ἡ Ἀγγλία καταβάλλει τὴν μεγαλυτέραν προσπάθειαν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν διὰ νὰ δώσῃ τὴν μάχην τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Πᾶς δυνάμενος νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίαν εἰς τὰ ναυπηγεῖα-εἶπε-δὲν πρέπει νὰ διστάσῃ νὰ προσέλθῃ διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ βοηθήσωμεν τοὺς συμμάχους καὶ τὰ μέτωπα τὰ σημερινὰ ὡς καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ γίνουν. Ὅσοι ἠμποροῦν νὰ ἐργασθοῦν ἂς σπεύσουν. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἔλαβον ὅλα τὰ μέτρα ὅπως τοὺς χρησιμοποιήσῃ.»

Αἱ ἐφημερίδες σχολιάζουσαι τὴν μεγάλην προσπάθειαν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἀμερικῆς τονίζουν ὅτι ἡ ἀποφασιστικὴ φάσις τῆς μάχης πλησιάζει.

Ἡ σύγκρουσις θὰ εἶναι εἰς ἔκτασιν,σφοδρότητα καὶ πεῖσμα ἡ σφοδροτέρα καὶ ἡ μεγαλειτέρα εἰς τὴν ἱστορίαν, ἀλλὰ θὰ ἀποκατάστῃση τὴν ἐλευθερίαν διὰ πάντας εἰς τὸν κόσμον.

50 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ

10 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΑΓΚΣ, 180 ΠΟΛΕΜΙΚΑ

ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑ ΦΟΡΤΗΓΑ ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 10. ('Ιδ.).— Τὸ νομοσχέδιον περὶ παροχῆς βοηθείας εἰς τὴν Ἀγγλίαν, Ἑλλάδα καὶ Κίναν θὰ ὑπογραφῇ αὔριον.

Αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες σχολιάζουσαι τὰ μέσα τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τῶν ἐνισχύσεων τῶν συμμάχων παραθέτουν διαφόρους πληροφορίας ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς βοηθείας.

Ἡ ἐτησία ἐνίσχυσις τῶν συμμάχων προβλέπει 50.000 ἀεροπλάνα 10.000 τάγκς, 30 ἑκατομμύρια ὁβίδες, 180 πολεμικὰ σκάφη, 400 φορτηγὰ σκάφη καὶ παντοειδῆ ἄλλα ἐφόδια.

Αἱ ποσότητες αἱ ἀναλογοῦσαι διὰ τὸ πρῶτον ἔτος θὰ παραδοθοῦν ἀμέσως διότι εἶναι ἕτοιμαι.

Ἡ παραγωγὴ τῆς Ἀμερικῆς εἶνε τόσον μεγάλη ὥστε ἀπὸ τοῦδε νὰ θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ἡ νίκη θὰ κλίνῃ πρὸς τὸ μέρος τῶν Συμμάχων.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

πρέπειαν τοῦ δημιουργοῦ καὶ τοῦ κυρίαρχου.

Ἡ ἐργασία εἶνε ὁ ἐξαγνισμὸς τοῦ ἀτόμου, ἡ ἀπολύτρωσις του ἀπὸ τὶς ἀδυναμίες καὶ τὰ πάθη, ἡ ἔμπρακτη καὶ καθημερινὴ ἀπόδειξις τῆς πειθαρχίας του στοὺς ἀνωτέρους καὶ γενικοὺς σκοποὺς τοῦ Συνόλου. Εἶνε ἡ πηγὴ κάθε πραγματικοῦ μεγαλείου, ἡ μητέρα ὅλων τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἀξιῶν γιὰ τὶς ὁποῖες μπορεῖ νὰ καυχᾶται ὁ ἄνθρωπος, ὁ δημιουργὸς ὅλων τῶν ἀγαθῶν, τὸ τιμιώτερο ὅπλο στοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας τῶν ἐθνῶν γιὰ τὴν ἐπικράτησι, ἡ στερεὰ βάσις κάθε ἱστορικῆς προόδου, τὸ μοναδικὸ θεμέλιο κάθε ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ. (Χειροκροτήματα).

ΕΝΙΑΙΟΝ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

Μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις καὶ τὰς πεποιθήσεις καὶ μὲ αὐτὰ τὰ αἰσθήματα, ἔρχομαι σήμερα νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ τὸν ἐργατικὸν καὶ ὑπαλληλικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος, γιὰ νὰ τὸν βεβαιώσω ὅτι θεωρῶ τὴν συνάντησιν αὐτὴν ὡς ἀρχὴν τῆς συνεργασίας μου μαζί του, μιᾶς συνεργασίας ποὺ πρόκειται νὰ ἀποτελέσῃ ἀδιάκοπη καὶ ἀδιατάρακτη συνέχεια ἐκείνης ποὺ εἶχε ἐγκαινιάσῃ ὁ Μεγάλος Ἀρχηγός, ὄχι μόνον γιὰ νὰ φέρῃ τὴν ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἐξύψωσι τῆς ἐργατιᾶς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποκατάστῃση μὲ τὸν εὐτυχέστερο τρόπο τὴν ἀλληλεγγύη τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. (Θυελλώδη χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαί).

Ἡ κοινωνικὴ μεταρρύθμισις, ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα ἔργα τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ δὲν εἶτανε μόνο μία πρᾶξις ἀποδόσεως δικαιοσύνης πρὸς μιὰν ἐπιβλητικὴ καὶ σημαντικωτάτη μερίδα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ μάλιστα τὴν πιὸ ἀδύνατη ὑλικῶς. Ἀπετέλεσεν ἡ μεταρρύθμισις αὐτὴ μέτρον βαθυτάτης πολιτικῆς προνοίας, γιατὶ ἐχρησίμευσεν ἀναμφισβητήτως νὰ παρουσιασθῇ τὸ Ἔθνος σ' αὐτὸν τὸν σκληρὸ ἀλλὰ ἱερὸ ἀγῶνα ποὺ ἀνελάβομεν μὲ μιὰ ψυχή, μὲ μιὰ θέλησι ἀσάλευτη μιὰ σταθερὴ καὶ ἀκλόνητη ἀπόφασι νὰ μὴ παραδώσωμεν στὸν ἐπιδρομέα οὔτε μιὰ σπιθαμὴ ἀπὸ τὸ ἅγιο ἔδαφος τῆς Πατρίδος, ἀπὸ αὐτὴ τὴ γῆ ποὺ μᾶς παρέδωκαν ἐλεύθερη, ποτισμένη ἀπὸ ποταμοὺς αἱμάτων οἱ πρόγονοί μας, ἀπὸ αὐτὴ τὴ γῆ ποὺ καὶ ἡ πιὸ μικρὴ της πέτρα, ἔχει τὰ διηνηθῆ τρισένδοξα περασμένα (ἀτέλειωτα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαί, ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις).

ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

Καὶ σ' αὐτὴ τὴν κρίσιμη ὥρα τοῦ ἀγῶνος, εἶνε μεγάλη ἡ ἐνίσχυσις ποὺ μᾶς δίνει ἡ ἑλληνικὴ ἐργατιὰ μὲ τὸ στόμα τοῦ προέδρου τῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν κέντρων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὅταν ἔρχεται νὰ μᾶς βεβαιώσῃ ὕστερα ἀπὸ τὶς σκληρὲς δοκιμασίες τεσσάρων καὶ πλέον ὁλοκλήρων μηνῶν, ὅτι ὄχι μόνο μένει ἀμείωτο τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιστάσεως τῶν ἐργατικῶν τάξεων, ἀλλὰ καὶ παρουσιάζεται ἀκόμη περισσότερον ὑψωμένο, ἀποφασισμένο γιὰ κάθε θυσία, ἀδιάφορο σὲ κάθε φοβέρα, ἀτρόμητο μπροστὰ σ' ὁποιοδήποτε κίνδυνο, ἀδάμαστο ἀπέναντι οἱουδήποτε ποὺ θὰ ἤθελε νὰ προσβάλῃ τὴν ἐλευθερίαν μας, ποτισμένο μὲ τὴν βαθύτερη πίστι ὅτι ὁ ἀγῶνας ποὺ ἤρχισε στὶς 28 Ὀκτωβρίου θὰ συνεχισθῇ μὲ τὸν ἴδιον ἀπαράμιλλο ἡρωϊσμό, τὴν ἴδια ἀσύγκριτη καρτερία γιὰ νὰ τελειώσῃ μὲ τὸν θρίαμβο τῶν δυνάμεων τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ δικαίου, μὲ τὴν ὁλοκληρωτικὴ νίκη. (Θύελλα χειροκροτημάτων καὶ φωναί: «Νὰ μᾶς ζήσῃς»).

Ἀποδεχόμεθα μὲ τὶς μεγαλύτερες συγκινήσεις καὶ ὑπερηφάνειαν τὶς διαβεβαιώσεις αὐτὲς τῆς ἑλληνικῆς ἐργατιᾶς, ποὺ ἀποτελεῖ περίλαμπρη ἀνανέωσι τοῦ ἱεροῦ συμβολαίου τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης ποὺ ὑπέγραψε μὲ τὸ αἷμα της στὰ ἀλβανικὰ βουνά. (Ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα).

Εἶνε τόσο πιὸ πολύτιμη ἡ ὑπόσχεσι αὐτή, ὅσο προέρχεται ἀπ' αὐτὲς τὶς τάξεις ποὺ ἔνοιωσαν βαθύτερα τὶς τραγικότητες τοῦ πολέμου, ποὺ δοκιμάσθηκαν περισσότερο ἀπὸ τὰ δεινά του καὶ ὅμως ἔρχονται νὰ βροντοφωνήσουν ἀκόμη μιὰ φορὰ ὅτι τίποτε δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ λυγίσῃ τὴν ψυχή τους, ὅτι εἶνε ἕτοιμες νὰ ἀντιμετωπίσουν τὶς χειρότερες περιπέτειες ἀποφασισμένες νὰ πεθάνουν παρὰ νὰ ὑποδουλωθοῦν. (Φωναί: Ζήτω ὁ ἑλληνικὸς στρατός, ζήτω ἡ Ἑλλάς). Τὸ θαυμάσιο αὐτὸ πνεῦμα ἐξηγεῖ τὶς νίκες καὶ τοὺς θριάμβους μας ἀπέναντι ἐχθροῦ ἀσυγκρίτα ὑπερτέρου σὲ ἀριθμὸ καὶ σὲ μέσα ὁλικὰ καὶ καθόλου δειλοῦ ὅπως θέλουν νὰ τὸν παρουσιάζουν ὅσοι δὲν σκέπτονται ὅτι μ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑποτιμοῦν ἄδικα τὴν ἀξίαν τῶν νικῶν τοῦ ἡρωϊκοῦ μας στρατοῦ. (Παταγώδη χειροκροτήματα καὶ ἀτελείωτοι ζητωκραυγαί: Ζήτω ὁ στρατός. Ζήτω ἡ νίκη ! Ζήτω ἡ Ἑλλάς !).

ΑΦΟΒΟΙ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΟΙ

»Ἀπ' αὐτὸ τὸ θαυμάσιο πνεῦμα ποτισμένοι ὅλοι, ἀπὸ τὸν μεγαλύτερο ὡς τὸν τελευταῖο, ἀπὸ τὸ γέρο ὡς τὸ παιδί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, θὰ συνεχίσωμε, ὁδιάφοροι γιὰ τὶς θυσίες, ἄφοβοι καὶ σταθεροὶ τὸν ἱερὸν μας ἀγῶνα, ἐνισχυόμενοι ἀπὸ τοὺς συμμάχους μας καὶ ἀπὸ τὸν παγκόσμιο θαυμασμό. (Ζωηραὶ ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα), ἀπόλυτα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐπιβάλουμε μὲ τὴν λαμπρότερη νίκη στοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος μας τὸν σεβασμὸ στὴν τιμή μας, στὴν ἀνεξαρτησία μας καὶ στὴν ἐλευθερία μας.

Τὰ χειροκροτήματα, αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ αἱ ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκάλυψαν τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Κοριζῆ ὑπῆρξαν ζωηρότατα καὶ διήρκεσαν ἐπὶ πολύ, ἐπαναληφθέντα καὶ ἀκολουθήσαντα τὸν κ. Πρωθυπουργὸν μέχρι τῆς ἐξόδου του ἐκ τῆς αἰθούσης.

ΔΥΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΤΕΦΥΓΟΝ ΕΙΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10. ('Ιδ.).— Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Λονδίνου εἰς τὴν πρωϊνὴν του ἐκπομπὴν ἀνέφερε ὅτι δύο βουλγαρικὰ συντάγματα εἰσῆλθον εἰς τὸ γιουγκοσλαβικὸν ἔδαφος καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς Γιουγκοσλαβικὰς Ἀρχάς.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν συνταγμάτων ἀνεκοίνωσαν ὅτι ἀπεφάσισαν νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ Βουλγαρίας κατόπιν τῶν τελευταίων γεγονότων.

Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΕΠΕΣΚΕΦΘΗ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

ΕΦΟΝΕΥΘΗ Ο ΜΠΟΤΤΑΪ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 10, ('Ιδ.).— Οἱ εἰς τὸ ἀλβανικὸν μέτωπον Ἀγγλοανταποκριταὶ τηλεγραφοῦν ὅτι κατὰ τὰς καταθέσεις Ἰταλῶν αἰχμαλώτων ὁ Μουσσολίνι εὑρίσκετο τὰς τελευταίας ἡμέρας εἰς Ἀλβανίαν καὶ ἐπεσκέφθη διαφόρους τομεῖς τοῦ μετώπου ἐπιβαίνων τεθωρακισμένου αὐτοκινήτου.

Ὁ Ντοῦτσε προσεπάθησε νὰ ἐμψυχώσῃ τοὺς στρατιώτας του εἰς μίαν ὅμως στιγμὴν τοῦ ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ Μποτάϊ, στενὸς συνεργάτης του, ἐφονεύθη. Ἐπληροφορήθη δὲ ἐξ ἄλλου ὅτι ἐκεῖ κάπου εἶχεν ἐκδηλωθῇ ἑλληνικὴ ἐπίθεσις.

Λέγεται ὅτι ὁ Μουσολίνι ἐπέστρεψεν ἀπογοητευμένος